

Om Mani Padme Hum #3

Geliefde meester,

Waarom wordt meditatie vergeleken met kinderlijkheid?

Garimo, als een mens herboren is, dan pas begrijpt hij de schoonheid en de grootsheid van de kindertijd. Het kind is onwetend; daarom is hij niet in staat de enorme onschuld te begrijpen die hem omringt. Zodra een kind zich bewust wordt van zijn eigen onschuld, is er geen verschil meer tussen het kind en de wijze. De wijze is niet hoger en het kind is niet lager. Het enige verschil is, dat het kind niet weet wat hij is en de wijze weet het wel.

Ik moet denken aan Socrates. In zijn allerlaatste levensmomenten zei hij tegen zijn leerlingen: "Toen ik jong was, dacht ik dat ik veel wist. Naarmate ik ouder werd, naarmate ik meer wist, begon er iets vreemds te gebeuren: het besef dat ik door meer te weten, minder wist."

En tenslotte, toen het Orakel van Delphi verklaarde dat Socrates de wijste man ter wereld was... waren de mensen van Athene erg blij en gingen ze naar Socrates toe, maar Socrates zei: "Ga terug en vertel het Orakel dat zijn voorspelling in ieder geval voor één keer fout is geweest. Socrates weet niets."

De mensen waren geschokt. Zij gingen naar het Orakel... maar het Orakel lachte en zei: "Daarom heb ik hem tot de wijste man van de wereld verklaard! Het zijn alleen de onwetende mensen die denken dat ze het weten." Hoe meer je weet, hoe onschuldiger je wordt.

Volgens de Socratische indeling zijn er twee categorieën mensen: de onwetende wetenden en de wetende onwetenden. De wereld wordt gedomineerd door de tweede categorie. Dit zijn uw priesters, uw professoren; dit zijn uw leiders, dit zijn uw heiligen, dit zijn uw religieuze messiassen, verlossers, profeten, die allen verkondigen dat zij weten. Maar juist hun verkondiging vernietigt de volslagen eenvoud en onschuld van een kind.

Bodhidharma bleef veertien jaar in China. Hij was door zijn meester gezonden om de boodschap van meditatie te verspreiden. Na veertien jaar wilde hij terugkeren naar de Himalaya; hij was oud en klaar om te verdwijnen in de eeuwige sneeuw. Hij had duizenden discipelen -- hij was een van de zeldzaamste mensen die op aarde hebben bestaan -- maar hij riep slechts vier discipelen en hij zei: "Ik zal slechts één vraag stellen: wat is de essentie van mijn leer? Degene die mij het juiste antwoord geeft, zal mijn opvolger zijn."

Er viel een grote stilte, een enorme verwachting. Iedereen keek naar de eerste discipel, die de meest geleerde was. De eerste discipel zei: "Vorbij de mind gaan is waar al uw onderricht toe kan worden herleid."

Bodhidharma zei, "Je hebt mijn huid, maar niet meer dan dat."

Hij wendde zich tot de tweede discipel die zei: "Er is niemand die voorbij de mind gaat. Alles is stil. Er is geen scheiding tussen degene die moet worden getranscendeerd en dat wat moet worden getranscendeerd. Dit is de essentie van uw leer."

Bodhidharma zei: "Je hebt mijn botten."

En hij wendde zich tot de derde discipel, die zei: "De essentie van uw leer is onuitsprekelijk."

Bodhidharma lachte en hij zei: "Maar je hebt het uitgedrukt! Je hebt er iets over gezegd. Je hebt mijn merg."

Toen wendde hij zich tot de vierde discipel die alleen maar tranen had en volslagen stilte, geen antwoord. Hij viel aan de voeten van Bodhidharma... en hij werd aanvaard als de opvolger, hoewel hij niets had geantwoord.

Maar hij heeft geantwoord -- zonder te antwoorden, zonder woorden te gebruiken, zonder taal te gebruiken. Zijn tranen hebben veel meer laten zien dan welke taal dan ook kan bevatten... en zijn dankbaarheid en zijn gebed en zijn dankbaarheid jegens de meester... wat kun je nog meer zeggen?

De grote vergadering van discipelen was zeer teleurgesteld, want dit was een man waar niemand zich ooit druk over had gemaakt. De grote geleerden zijn afgewezen, de grote kenners zijn niet geaccepteerd, en een gewone man...

Maar die gewoonheid is het enige buitengewone in de wereld... die kinderlijke verwondering, die kinderlijke ervaring van het mysterieuze alom.

Onthoud één ding: zodra je iets begint te weten, ben je geen kind meer. Je begint deel uit te maken van de wereld der volwassenen. De maatschappij heeft je ingewijd in de beschaving; ze heeft je afgeleid van je wezenlijke natuur.

Wanneer het kind omringd is door het mysterieuze overal om zich heen, alles slechts een mysterie zonder antwoord is, zonder vraag, dan is hij precies op het punt dat de wijze uiteindelijk bereikt. Garimo, dat is waarom kinderlijkheid steeds weer wordt vergeleken met meditatie. Meditatie zou niet nodig zijn geweest als de mensen in hun wezenlijke kinderlijkheid waren gebleven.

Ken je de stam van het woord 'meditatie'? Het komt van dezelfde wortel als 'medicijn'. Het is een medicijn. Maar het medicijn is alleen nodig als je ziek bent. Meditatie is nodig als je geestelijk ziek bent. Kind-zijn is je geestelijke gezondheid, je geestelijke heelheid; je hebt geen meditatie nodig.

Kleine Ernie wil een fiets, maar als hij zijn moeder vraagt, zegt zij hem dat hij er alleen een mag hebben als hij zich gedraagt, wat hij belooft te doen. Maar na een week proberen braaf te zijn, vindt Ernie het onmogelijk. Dus stelt zijn moeder voor: "Als je een briefje aan Jezus schrijft, vind je het misschien makkelijker om braaf te zijn."

Ernie haast zich naar boven, gaat op zijn bed zitten en schrijft: "Lieve Jezus, als je me een fiets geeft, beloof ik de rest van mijn leven braaf te zijn." Realiserend dat hij dat nooit voor elkaar kan krijgen, begint hij opnieuw: "Lieve Jezus, als je me een fiets geeft, beloof ik een maand lang braaf te zijn." Wetende dat hij dat niet kan doen, krijgt hij plotseling een idee.

Hij rent de kamer van zijn moeder binnen, neemt haar Mariabeeld mee, stopt het in een schoendoos en verstoppt het onder het bed. Dan begint hij weer te schrijven: "Lieve Jezus, als je ooit je moeder nog wilt zien..."

Toen de familie Goldberg naar hun nieuwe huis verhuisde, vroeg een bezoekend familielid aan de kleine Herschel hoe hij het nieuwe huis vond.

"Het is geweldig!" zei hij. "Ik heb mijn eigen kamer, Ruthie heeft haar eigen kamer en Sarah heeft ook haar eigen kamer. Maar arme mama woont nog steeds bij papa."

Garimo, een paar stelregels voor jou om over na te denken. Misschien kan je slapende kinderlijkheid actief worden. De eerste stelregel:

"Glimlach maar -- morgen zal het erger zijn."

"Niets doet een vrouw ouder voelen dan een dikke, kale man te ontmoeten die haar van school kende."

"Er zijn geen belangrijke verschillen tussen mannen en vrouwen, maar de onbelangrijke zijn het interessantst."

"Als het niet in bed gedaan kan worden, is het waarschijnlijk niet de moeite waard om te doen."

"Succes voor sommige mensen hangt af van bekend worden. Voor anderen hangt het af van nooit ontdekt te worden."

"De zeven leeftijden van vrouwen: de juiste leeftijd, en de zes wilde gissingen."

"Een vrouw, over het algemeen gesproken, is over het algemeen aan het spreken."

"Ouderdom is wanneer je je bril opzet om na te denken."

"De wittebroodsweken zijn voorbij als ze je geen 'schat' meer noemt, maar 'luister'."

"De huwelijksreis is voorbij wanneer een vluggertje voor het eten een borrel is."

"De wittebroodsweken zijn voorbij als de hond je slippers brengt en je vrouw naar je blaft."

"Als je eenzaam bent als vrijgezel, neem dan de grote stap -- neem een hond. De vergunning is goedkoper en hij heeft al een bontjas."

Om volstrekt irrationele redenen is de mens meegesleurd in de ernst. Alle religies hebben hun rol gespeeld in het vergiftigen van de mens. De mensen die op een of andere power trip gaan, zijn gedoemd om de lach van de mens, zijn onschuldige verwonderende ogen, zijn kindertijd te vernietigen. Het gegiechel van een kind schijnt gevaarlijker te zijn voor deze mensen dan kernwapens.

En in feite hebben ze gelijk - als de hele wereld een beetje meer gaat lachen, zullen oorlogen minder worden. Als de mensen van hun onschuld

beginnen te houden zonder zich om kennis te bekommeren, zal het leven een schoonheid en een zegen hebben waarvan wij ons totaal onbewust zijn geworden.

Net vandaag bracht Hasya me een brief van een sannyasin die zegt dat hij zeven jaar lang zo laf is geweest... omdat hij me iets wilde vertellen, maar bang was. Op een of andere manier heeft hij moed verzameld en heeft hij geschreven. Zijn vraag was: "Altijd als je een wetenschappelijke theorie citeert, is die niet actueel."

Nu, ik ben verbaasd! Denk je dat de wetenschap ooit up to date kan zijn? Tegen de tijd dat het up to date is, is het al verouderd. Wat gisteren actueel was, is vandaag achterhaald. Wat vandaag actueel was, zal morgen achterhaald zijn. Toen ik deze stomiteit inzag, heb ik het idee van bij de tijd zijn gewoon laten vallen. Wat heeft het voor zin?

En je bent hier niet gekomen om wetenschap te leren. Als ik af en toe een wetenschappelijke theorie noem, is dat niet om jullie de theorie uit te leggen, maar om jullie op iets anders te wijzen. Het is gewoon een pijl die naar het hogere wijst, en als je niet naar het hogere kijkt en je verstrikt raakt in de pijl, heb je het punt gemist.

Als je zo geïnteresseerd bent in wetenschap, moet je naar een wetenschapsschool gaan. De bibliotheken zijn vol, er zijn honderden universiteiten. Dit is niet de plek voor jou. Dit is de meest onwetenschappelijke plek die je kunt vinden ter wereld! En als ik zeg onwetenschappelijk, bedoel ik precies dat. Wetenschap betekent kennis -- deze plek is niet voor kennis.

Deze plek is voor onschuld.

Ik geef jullie niet meer informatie. Ik probeer jullie informatie weg te nemen en jullie een transformatie te geven.

Je hebt onnodig zeven jaar gewacht. Maar nu is er geen noodzaak meer; de keuze is duidelijk. We zijn hier bijeengekomen om alles wat we weten te vergeten, en als je nog steeds geïnteresseerd bent in het vergaren van geleende kennis, dan heb ik medelijden met je.

Alle godsdiensten proberen vol te houden dat wat zij zeggen waar is, hoewel al hun waarheden bijgeloof blijken te zijn. Driehonderd jaar geleden kwam de verschuiving -- van religie naar wetenschap. En de wetenschap

begon te benadrukken dat alles wat zij zegt waar is. Het was een oude gewoonte van de religies. Al snel werd men zich ervan bewust dat religie in ieder geval tienduizend jaar lang met dezelfde kennis bleef zitten... omdat de kennis op religieus gebied van dien aard was dat er geen manier was om erachter te komen of het actueel of verouderd was, of God nog leefde, of dood, of ziek was. Dus God bleef. In feite wist niemand ooit of hij al geboren was of niet. Hemel en hel bleven duizenden jaren lang waar zonder enige verandering. De reden was niet dat zij waar waren, de reden was dat zij eenvoudig ficties waren en er geen manier en geen criterium was om te oordelen.

De wetenschap nam dezelfde houding aan ten opzichte van haar eigen theorieën, maar al spoedig werd de denkfout ontdekt. De wetenschap had het niet over ficties maar over feiten. En naarmate je meer feiten kent, moet je elke dag je oude theorieën veranderen. Er wordt zelfs gezegd dat je vandaag de dag geen groot, allesomvattend boek over wetenschap kunt schrijven, omdat tegen de tijd dat het boek af is, alles wat je geschreven hebt achterhaald zal zijn. Je kunt alleen papers schrijven, en ook daarin moet je heel snel zijn om ze op een of andere conferentie voor te lezen of in een of ander tijdschrift te publiceren, want je bent niet alleen in de wereld. Veel mensen zijn met dezelfde feiten bezig. Iemand kan komen met een beter passende, meer adequate ideologie.

Albert Einstein werd gevraagd: "Als u de relativiteitstheorie niet had ontdekt, denkt u dan dat ze ooit ontdekt zou zijn?" En natuurlijk was de vraagsteller ervan overtuigd dat, zonder een mind als van Albert Einstein, de theorie niet ontdekt kan worden.

Maar hij was geschokt toen Albert Einstein tegen hem zei: "Als ik het niet had ontdekt, zou het binnen hooguit drie weken door iemand anders zijn ontdekt. Duizenden wetenschappelijke minds zijn aan het werk. Het was gewoon een geluk dat ik snel sprong en mijn onderzoek publiceerde."

En vreemd genoeg bleek dat een andere Duitse natuurkundige de relativiteitstheorie had ontdekt vóór Albert Einstein. Maar hij was een luie vent; hij wachtte gewoon. Waarom zo'n haast? Hij dacht dat niemand anders zo'n ingewikkelde theorie zou ontdekken. Hij had alle notities voorbereid, alleen had hij ze niet samengevoegd. Maar denk je dat Albert

Einstein vandaag de dag bij de tijd is? U vergist zich. In de wetenschap kan niemand bij de tijd blijven. Misschien voor een paar momenten, een paar dagen, een paar weken...

Ik hou me niet bezig met het tijdelijke, het kortstondige en het actuele. Mijn zorg gaat uit naar het eeuwige. En het eeuwige heeft niets te maken met wetenschap of kennis; het eeuwige heeft iets te maken met het mysterieuze en het onschuldige.

Wees kinderlijk, met open ogen, zonder vooroordelen verborgen achter de ogen. Kijk gewoon met helderheid, en kleine bloemen of grasbladeren of vlinders of een zonsondergang zullen je evenveel gelukzaligheid geven als Gautama Boeddha vond in zijn verlichting. Het is geen kwestie van de dingen, het is een kwestie van je openheid. Kennis sluit je af. Het wordt een omsluiting, een gevangenschap. En onschuld opent alle deuren, alle ramen. De zon komt binnen, koele briesjes passeren.

De geur van bloemen komt je plotseling tegemoet.

En af en toe komt er een vogel, zingt een liedje en komt door een ander raam.

Onschuld is de enige religie.

Religiositeit hangt niet af van je heilige geschriften. Het hangt niet af van hoeveel je weet over de wereld. Het hangt ervan af in hoeverre je bereid bent te zijn als een schone spiegel, die niets reflecteert.

Volkomen stilte, onschuld, zuiverheid... en het hele bestaan wordt voor je getransformeerd. Elk moment wordt extatisch. Kleine dingen, nippen van een kopje thee, worden zo gebedsvol, geen ander gebed kan ermee vergeleken worden. Gewoon kijken naar een wolk die vrij in de lucht beweegt, en in alle onschuld gebeurt er een synchroniciteit. De wolk is er niet meer als een object en jij bent er niet meer als een subject. Iets ontmoet en versmelt met de wolk. Je begint te vliegen met de wolk.

Je begint te dansen met de regen, met de bomen. Je begint te zingen met de vogels. Je begint te dansen met de pauwen, zonder te bewegen, gewoon zittend, begint je bewustzijn zich overal om je heen te verspreiden.

Op de dag dat je het bestaan hebt aangeraakt met je bewustzijn, wordt religie in je geboren, en ben je opnieuw geboren.

Dit is je echte geboorte.

Deze echte geboorte heb ik sannyas genoemd.

De ene geboorte is die van de moeder en de vader; een andere geboorte is die welke plaatsvindt tussen de discipel en de meester. En de tweede geboorte opent alle deuren en alle geheimen om te verkennen. Het leven wordt een voortdurend avontuur, een opwinding van moment tot moment, een extase van dag en nacht. Noch het leven verdwijnt in de dood, noch sterft de dag in de duisternis van de nacht. Plotseling word je je ervan bewust dat dag en nacht twee vleugels van dezelfde vogel zijn, dat leven en dood twee vleugels van dezelfde vogel zijn.

De hele hemel van bewustzijn is van jou.

Je hoeft geen Christen te zijn, je hoeft geen Hindoe te zijn, je hoeft geen Mohammedaan te zijn. Je hoeft alleen maar een kind te zijn.

Gewoon een paar grapjes, voor jou om te lachen....

Gordon MacTavish wordt het hoofd van de MacTavish Clan en erft een fortuin. Zijn vrienden in de pub vrezen dat zijn nieuwe rijkdom hem zal veranderen. Er is een grote discussie in de pub wanneer de deur openbarst en MacTavish binnenstapt en hen allemaal naar de bar zwaait.

"Als MacTavish drinkt," brult hij, "drinkt iedereen!"

Als iedereen wat gedronken heeft, legt hij een dollarbiljet op de bar en zegt: "En als MacTavish betaalt, betaalt iedereen!"

Hamish MacTavish vliegt van Los Angeles naar New York om naar de jaarlijkse vergadering van zijn bedrijf te gaan. Hij nipt van zijn gratis champagne in de eerste klas lounge als een prachtige blonde naast hem komt zitten. Hij doet zijn best om niet naar haar grote borsten te kijken, en als ze zegt: "Je vraagt je vast af hoe mijn T-shirt eruit ziet," is Hamish erg blij dat hij recht naar haar uitpuilende borsten kan kijken met de initialen N.N.A. erop gedrukt. Hij geeft toe dat hij nieuwsgierig is, dus vertelt ze hem dat het staat voor de National Nymphomaniacs Association. En wat blijkt, ze gaat ook naar haar jaarlijkse nationale conventie.

Opgewonden vraagt Hamish: "Wat voor soort man heeft je voorkeur?"

"Nou," bekennt ze, "mijn absolute favoriet is volwassen Amerikaanse Indianen." Maar dan, als ze Hamish's teleurstelling opmerkt, voegt ze er snel aan toe: "Maar een goede tweede, Joodse zakenmannen."

"In dat geval," zegt Hamish, niet in staat zich nog langer in te houden, "zal ik

me even voorstellen." Hij heft zijn champagneglas en zegt: "Mijn naam is Geronimo Goldberg."

De jonge dominee besluit te gaan trouwen. In zijn onschuld vindt hij een meisje dat veel ervaring heeft met mannen. Op de huwelijksnacht trekt hij zijn pyjama aan terwijl zijn vrouw zich uitkleedt en in bed springt. Geknield naast het bed bidt de dominee: "Ach God, geef ons in deze grote nacht uw leiding."

"Maak je daar geen zorgen over," zegt zijn vrouw. "Ik zal de leiding geven, bid maar gewoon voor uithoudingsvermogen!"

Oké, Maneesha?

Ja, geliefde meester.